

Få medaljer på hemmaplan

– Banorna var jätteroliga men det var mer nervöst att tävla på hemmaplan än i Norge, tycker Annika Mojanis, 2008 års NM-vinnare i medium.

Annika lyckades inte kvala till landslaget 2009, men hon och sheltien Izor fick chansen att försvara sitt guld på NM 2009. Där blev de det enda svenska ekipage

som lyckades ta en individuell medalj. Denna gång brons.

– Jag jobbar i turistbranschen på Gotland som har högsäsong på sommaren. Det är svårt att samla ihop sig och prestera under landslagsuttagningar när man är som mest stressad på jobbet. Under hösten jobbar jag 60 procent

och har möjlighet att bygga upp Izor och komma i form på ett annat sätt. Jag tycker att det borde vara uttagning till NM på hösten. Olika saker premieras på NM och VM. På VM gäller vinna eller försvinna, och på nordiska är det så få starter att det är säkerhet och stabilitet som premieras. Inte minst i lagklasserna.

Vart fjärde år är det Sverige som står för arrangemanget av NM i agility. Och på Hund2009 var det dags att återigen rulla ut den gröna mattan för de nordiska elitekipagen. Även om få av medaljerna togs av Sverige så blev det en bra tävling. Men med ett tydligare regelverk hade den flyttigt på ännu smidigare.

TEXT: MARI EDMAN. FOTO: GUNNAR LINDGREN

Nordiska mästerskapen är en mycket liten agilitytävling. Fyra ekipage i varje storlek från fyra länder – Sverige, Danmark, Finland och Norge – samt fjolårrets vinnare (ifall de inte är med i sitt lands ordinarie landslagstrupp).

Det betyder dock inte att NM inte är viktig tävling. Tvärtom. Sverige som nation deltar bara i två internationella agilitymästerskap per år – VM och NM – och det är hård konkurrens om platserna. Eftersom det dessutom är hög internationell klass på nordisk agility är det mycket prestigefyllt att ta NM-guld.

2009 var det återigen Sveriges tur att arrangera. Som vanligt ägde tävlingen rum på Stora Stockholm, nämligen söndagen den 13 december. Och precis som fyra år tidigare var läktaren, på två sidor om den gröna mattan längst in i C-hallen, full med publik under hela tävlingen.

Till traditionerna hör bland annat att det ska vara en formell invigning, där alla deltagare och landslagsledare marsche-

rar in på planen i sina landslagskläder. Publiken har sällan kommit så tidigt, men är det en mästerskapstävling ska det vara högtidligt.

Otydliga regler

När SKK frågade SBKs Stockholmsavdelning och Stockholms HU, som under de senaste åren har arrangerat de internationella agilitytävlingarna på

Stockholmsmässan, ifall de var intresserade av att sköta även NM tackade klubbarna ja.

– Vi gjorde det för att vi trodde att vi skulle klara av det. Som svensk känner man ju att tävlingen måste bli bra. Vi tyckte att det var kul att arrangera ett internationellt mästerskap. Och det underlättade att ingen funktionär skulle tävla, till skillnad från på vanliga tävlingar, beskriver Mija Jansson som var speaker på NM.

En stor del av tävlingsarrangörens planering gick ut på att sätta sig in i NM-reglerna, som bestäms av Nordisk Kennelunion (NKU). Den största förändring som de har genomgått under senare år är att NM nu görs upp i en hoppklass, en agilityklass och en individuell agilityfinal.

Det visade sig dock vara allt annat än lätt att få reda på exakt vilka regler som gällde. I några fall hänvisar NM-reglerna till VM-reglerna och vissa regler står över huvud taget inte med.

– Men som arrangör vill man ha tydliga regler, tycker Mija Jansson.

Redan i somras hade man till exempel upptäckt att när reglerna gjordes om för två år sedan föll en del text bort. Så det står inte längre hur många av deltagarna som går vidare till finalen. NKU valde därför att låta samtliga deltagare starta i finalklassen. Och detta fick arrangören besked om i god tid före tävlingen. Däremot fick inte tävlingsledaren veta hur lång tid ett diskat ekipage skulle belastas med, nämligen referenstiden, förrän efter NKUs möte dagen före NM.

Landslagsdebutanterna Tarmo Laine och border collien Birk var reserver till NM, och fick rycka in på kort varsel då Sven Karlsson trillade från en traktor och drog på sig en revbensskada.

– Vi skulle vara reserver på plats, men när jag fick veta att vi skulle få delta i landslaget blev det helt plötsligt allvar. Jag hade aldrig varit i Älvsjö och aldrig ens sett något internationellt agilitymästerskap tidigare.

Tarmo och Birk har heller ingen större erfarenhet av att tävla på matta, men när Birk lyckades komma trea i hoppklassen under lördagens tävlingar så ökade självförtroendet.

– Det var som en vanlig tävling, förutom att jag fick jaga landslagstäckor innan och att veterinärbesiktningen var hård. Att tävla inför publik är jag van vid sedan jag spelade hockey.

AGILITYHUNDAR
MARI EDMAN
www.allroundtax.se, mariedman@tele2.se

Nytt tävlingsprogram

Eftersom tävlingsledningen inte hade fått besked hade man meddelat Magnus Baurén, skaparen av det administrativa system som Hundsport skrev om i nummer 11/2009, att han skulle se till att Hundaktiv räknade på maxtiden. Magnus och Rolf Gustavsson, från Linköpings HU, hade åtagit sig att sköta datorerna åt Stockholmsavdelningen och Stockholms HU.

– Det är inte rimligt att man tar ett sådant beslut dagen före tävlingen, tycker Mija Jansson.

Att tävlingsledningen dessutom missade att meddela ändringen till Magnus gjorde inte saken bättre. Felet

Den svenska supporterskaran hade tyvärr inte lika mycket att jubla över som under NM 2008. För marginalerna var inte på Sveriges sida denna gång. Ett lagsilver i small och ett individuellt brons i medium fick vi nöja oss med. Guldmedaljerna fördelades jämt mellan övriga nationer.

Under tiden kämpade funktionärerna på.

– Vi hade till exempel bestämt att det skulle vara fem minuter till första start efter varje banvandring. I Sverige är det ett beslut som tas av tävlingsledaren och det hade domaren blivit informerad om, eftersom det utomlands många gånger är domaren som

Alla länder var dock inte införstådda med det. Så vi tvingades ha en inmarsch utan publik.

När sista priset var utdelat signalerade Mija att musiken skulle sättas på igen, men då var det någon som redan hade varit och hämtat datorerna.

– Det var lite onödigt. Jag fick säga något om att vi ses nästa år istället.

Ett snöpligt slut på en lång och intensiv dag.

– Man måste nog följa traditionerna för att ingen ska bli förvirrad eller besviken. Men framför allt behövs det ett bättre regelverk, sammanfattar Mija Jansson.

"Det blir inget mer landslagsuppdrag med Elvis tyvärr" skrev Jenny Damm, NM-vinnare 2007, i sin blogg när hon kom hem från NM.

Efter lördagens tävlande på Stockholmsmässan haltade border collien Elvis. Och trots att inte visade några symtom och gick igenom veterinärbesiktningen så störde det Jennys koncentration under NM.

Hon tävlade ju inte bara individuellt, utan hade även laginsatsen att tänka på.

– Jag känner mig otursförföljd i samband med mästerskap. Elvis började halta under VM 2007. Lotus var jag tvungen att stryka från SM ett år. Just nu är Elvis i himla bra form, men jag har inte ändrat mig. Fast det där är förstås inte hugget i sten, förklarar Jenny för Hundsport.

upptäcktes först när smallekipagen hade kört sin inledande hoppklass.

– Det blev lite panikartat, men vad gäller ordningen på ekipagen spelade det ingen roll. Jag hann ändra hos speakern, men på webben och i resultatlistorna fick vi kontrollräkna för hand. Som tur var är det är ju få deltagare i NM, säger Magnus Baurén.

Både han och tävlingsarrangören är överens om att Hundaktiv i övrigt fungerade bra.

– Det var väldigt lätt att slå samman lopp och följa tävlingen. Och att se vad de tävlande behövde för att gå upp i ledningen. Jag var lite osäker på om jag kunde lita på informationen och sa till en början inte så mycket, vis av erfarenhet av gamla tävlingsprogram, berättar Mija Jansson.

Publiken var dock engagerad i den häftiga agiliten. På läktaren steg stämningen så mycket varefter tävlingen led att det flera gånger kom klagomål från rottweilerringen i närheten. Mest av allt hördes de entusiastiska finnar. Trots att de inte var flest

bestämmer sådant, förklarar Mija Jansson.

Den holländske domaren, Kees Stoel, hade dock lite svårt att acceptera det och ville av någon anledning skynda på. Så några minuter innan en klass skulle börja viftade han helt enkelt bara in föråkaren. Speakern Mija kom dock på en lösning på problemet.

– När nästa klass skulle börja såg jag till att han inte hade tidtagare förän det hade gått fem minuter.

Snöpligt slut

Domaren gav också funktionärerna oväntat merarbete då han ville ha med tejp markerade start- och målfällor. Efter tävlingen tog det timmar att få bort byggtjopen från betonggolvet.

För att kunna ha prisutdelningen så snabbt som möjligt hade tävlingsarrangören valt att inte ha den i finalringen. De tävlande hade ju långt hem. Vid den tiden hade dock publiken gett sig av.

– Planen som fanns var att prisutdelningen skulle vara mindre formellt.

RESULTAT AGILITY-NM

Small, lag

1. Norge 2. Sverige 3. Finland

Medium, lag

1. Finland 2. Danmark 3. Sverige

Large, lag

1. Danmark 2. Finland 3. Sverige

Small, individuellt

1. Shetland sheepdog O'Bay Truly Unique (Unique)/Susanne Prier, Danmark
2. Shetland sheepdog Agree Enni Emilia (Elii)/Anna Ström, Finland
3. Pudel Børing Black Gabriela (Mille)/Lillian Rose, Danmark

Medium, individuellt

1. Shetland sheepdog Sunborne Jazy Tulla (Tulla)/Ingrid Freysa, Norge
2. Mudi Mustantassun Salma (Saima)/Mari Kaplas, Finland
3. Shetland sheepdog Sobelkustens Impressive Ice Floe (Izor)/Annika Mojanis, Sverige

Large, individuellt

1. Border collie Decalhkete's Hornet (Hitti)/Janita Leinonen, Finland
2. Border collie Emenems Duke Of Tempo (Tempo)/Peter Crone, Danmark
3. Border collie Belgerac Djinii (Djinii)/Poul Lerche, Danmark